

Koninklijke Landmacht

JAARGANG 24, NR 2, juli 2025

NIEUWSBRIEF

• EEN MEESTERLIJK DUBBELCONCERT

Het eindexamen van kapitein Alfred Willering

• KLEINE BEZETTING, GROOT EFFECT

Een dag uit het leven van het koperkwintet

• FKNR OPNIEUW BIJ MASTERCLASSES DIRECTIE

• JONGE HOND// Jinte Bos

Stichting Vrienden
**FANFARE 'KORPS
NATIONALE RESERVE'**

COLOFON

// HOOFDREDACTEUR
sgt Aniek van de Berkt

// EINDREDACTIE
sgt Aniek van de Berkt
kpl Lisa Korevaar

// OMSLAGFOTO
FKNR tijdens het examen van
kapitein Alfred Willering

// FOTOGRAAF
kpl1 Ideke van Hoof

// VORMGEVING
kpl1 Liesbeth Geerts

// ADRES SECRETARIAAT
Louis Chapeller
Harm Smeengekade 114
8011AK Zwolle
secretaris@stichtingfknr.nl

IBAN: NL33 INGB 0006 9906 04
t.n.v. St Vrienden FKNR

// WEBSITE ORKEST
www.fknr.nl

// OFFICIËLE WEBSITE ORKEST
www.fknr.nl/official

// SOCIAL MEDIA
f - FKNR.nl
@ - FKNR.official
v - Fanfare 'Korps
Nationale Reserve'

Deze nieuwsbrief is een uitgave
van de Stichting
"Vrienden Fanfare 'Korps
Nationale Reserve'"
en verschijnt
driemaal per jaar.

// AGENDA

Nationale Militaire Taptoe **promokar**

12 t/m 14 september - Ahoy Rotterdam

Prinsjesdag

Dinsdag 16 september - Den Haag

Korpsdag Nationale Reserve **promokar**

Zaterdag 4 oktober - Harskamp

Beëdiging 10 IBB KNR **promokar**

Zaterdag 11 oktober - Amersfoort

Korpsconcert **promokar**

Zaterdag 29 november - Agoratheater Lelystad

Kerstconcert **promokar**

Vrijdag 19 december - De Tamboer Hoogeveen

Kerstconcert **promokar**

Zaterdag 20 december - Schaffelaartheater Barneveld

// VAN HET BESTUUR

Beste Vrienden van onze Fanfare 'Korps Nationale Reserve',

De Vriendendag en seizoensafsluiting op 19 juli ligt inmiddels achter ons. Hopelijk heeft ook u van deze bijzondere dag genoten. Als bestuur hebben we, samen met de commandant en zijn mensen, met plezier gewerkt aan een geslaagde dag. Ook dit was weer een concreet resultaat van de onder u als Vrienden gehouden enquête van mei vorig jaar. Later in deze nieuwsbrief vindt u een apart artikel over deze mooie dag.

Het zal u niet zijn ontgaan dat defensie afgelopen maanden een prominente rol had in de media. Er komt extra budget, er zijn stevige ambities uitgesproken en tijdens de NAVO-top van juni in Den Haag is dit verder bekrachtigd. Al die inzet is gericht op het behouden van iets wat voor ons zo vanzelfsprekend lijkt: onze vrijheid. Vrijheid die we in Nederland al 80 jaar kennen. Hier werd ook uitgebreid bij stilgestaan tijdens de Nationale Veteranendag op 28 juni op het Malieveld in Den Haag. Bij de ontvangst van de duizenden gasten speelde de FKNR. Sprankelend, niet te missen. Ook hier kreeg de FKNR veel aandacht, van jong tot oud. De jongeman op bijgevoegde foto had veel belangstelling. Misschien kijkt u hier wel naar een toekomstige FKNR-muzikant.

Tot de laatste weken aan toe is de FKNR druk geweest. Het bestuur heeft daar veel respect voor. Nu is het even tijd voor rust, maar na de zomer begint gelijk weer een drukke periode, met natuurlijk de Nationale Militaire Taptoe in Rotterdam en ook veel concerten. Als bestuur hebben we een strakke planning gemaakt waar we met de promotiekar bij zullen staan en waar we ons dus ook weer inspannen om nieuwe Vrienden te werven. In de agenda leest u waar u ons kunt treffen.

Mooie vooruitzichten, maar eerst een fijne zomerperiode voor u allen toegewenst!

Veel leesplezier!

Maurice Bastin, voorzitter

Stichting Vrienden
**FANFARE 'KORPS
NATIONALE RESERVE'**

Trouwe vrienden in het zonnetje

Tijdens de Vriendendag op 19 juli introduceerden we een nieuwe traditie: een bijzondere beloning voor onze trouwe Vrienden. We waarderen het enorm dat zoveel mensen ons al jarenlang steunen, en zetten hen daarom graag in het zonnetje.

Alle Vrienden die dit jaar 10, 20 of 30 jaar Vriend zijn van de FKNR en op 19 juli aanwezig waren, ontvingen een bijzondere attentie. De jubilerende Vrienden die er niet bij konden zijn, ontvangen binnenkort een e-mail en kunnen de attentie alsnog ophalen bij het jaarconcert op zaterdag 29 november, of bij een van de Kerstconcerten op 19 of 20 december.

// DE COMMANDANT AAN HET WOORD

Uit het net!

Beste Vrienden en Vriendinnen,

In de vorige nieuwsbrief gaf ik u een inkijkje achter de schermen: de staf van de FKNR draaide toen op volle toeren om alle opdrachten voor te bereiden die we dit voorjaar mochten uitvoeren. Inmiddels liggen de meeste daarvan alweer achter ons. In deze nieuwsbrief leest u daar meer over, bijvoorbeeld over het combo dat eind april naar Litouwen reisde. Misschien was u zelf ook bij een van onze optredens en heeft u van dichtbij kunnen zien hoe alles was geregeld.

Het orkest geniet inmiddels van een welverdiende vakantie. Zelf rond ik nog de laatste zaken af, voordat ook ik even uit het net ga. Half augustus pakken we de draad weer op en dan gaat het snel: voor we het weten, staat Kerst alweer voor de deur.

De tweede helft van 2025 staat in het teken van een aantal mooie evenementen: de Nationale Militaire Taptoe in Rotterdam, ons jaarconcert én de kerstconcerten. En in januari 2026 gaan we direct door met de voorbereidingen voor het volgende jaarconcert, dat, ook op verzoek van sommigen van onze Vrienden, voortaan weer in maart plaatsvindt. Zo ontstaat er meer spreiding in het concertseizoen.

Voor nu wens ik u een fijne en ontspannen zomer toe. Daarna hoop ik u weer te zien, in Ahoy of bij een van onze concerten.

Maj Theo van Deelen
Commandant - Fanfare 'Korps Nationale Reserve'

// MEESTERLIJK DUBBELCONCERT

Kapitein Alfred Willering excelleert
bij eindexamen

Een 9. Dat is het cijfer waarmee kapitein Alfred Willering zijn eindexamen afsloot. Op zaterdag 5 juli stond hij, na twee jaar intensieve studie, op de bok voor zijn eindexamenconcert. Geen eenvoudige opgave: twee orkesten, twee masterprogramma's. Zowel Brassband Schoonhoven als zijn eigen Fanfare 'Korps Nationale Reserve' speelde onder zijn bezielende leiding.

Een meesterlijk eindcijfer

Het cijfer werd toegekend door zijn docent Alex Schillings, die Alfred vol lof toesprak en ook de samenstelling van de jury toelichtte. ‘Het juiste gewicht, in de juiste schaal, op het juiste moment,’ zo omschreef hij het internationale top trio dat mee beoordeelde. De jury bestond uit Arnold Span en Anne van den Berg, beiden afkomstig uit de militaire muziekwereld. De internationale signatuur werd ingevuld door Marco Pütz, componist van vele gewaardeerde werken, waaronder Derivations, een van de hoogtepunten van de avond.

Een dubbelprogramma met karakter

Wat ging er vooraf aan dat oordeel? Een avond vol spanning, muzikaliteit en precisie. Alfred dirigeerde twee volledige programma's: een muzikaal dubbelportret met een brassband én een fanfare, elk met een eigen karakter. Het programma van het eindexamenconcert weerspiegelt Alfreds muzikale roots: klassiek, met heldere lijnen. ‘Samen met Alex heb ik het concert geprogrammeerd, maar ik koos vooral werken die bij me passen. Niet te modern; ik ben opgegroeid met de klassieken. Die muzikale lijnen, die voel ik in mijn hart én in mijn handen.'"

‘Zijn’ FKNR in de spotlight

Het tweede deel van het concert werd verzorgd door de Fanfare ‘Korps Nationale Reserve’. Alfred koos voor een stevig technisch programma, passend bij een masterexamen. Blikvanger was Derivations van Marco Pütz. ‘Qua dirigeren zit de uitdaging vooral in de verschillende maatsoorten. Om dat allemaal in je handen en je hoofd te krijgen, is een flinke klus.’

Niet alleen voor de dirigent was dit een krachttoer; ook het orkest moest er stevig voor aan de bak. Daarnaast stonden Aurora van Eric Swiggers en Ouverture du Pirate van Paul Gilson op het programma. Over Aurora zei Alfred: ‘Zijn muziek klinkt gewoon goed. Je hóórt waar het over gaat, zonder uitleg. Dat is de kracht van muziek.’ Over Ouverture du Pirate, waarmee de FKNR opende, vertelde hij: ‘De instrumentatie is bijzonder, zeker voor zijn tijd. Gilson schreef het oorspronkelijk voor fanfare zonder saxofoons, maar voegde die later toe. Gelukkig maar, want zo komt de hele fanfare tot zijn recht.’

De FKNR sloot de avond af met Esprit de Corps. Hoewel het publiek het niet zag, was binnen het orkest duidelijk te lezen hoe trots en opgelucht Alfred bij het laatste nummer was. Een stille bevestiging dat de grootste spanning van hem afviel.

Brassband Schoonhoven

Brassband Schoonhoven opende de avond met Valaisia Variations, As If a Voice Were in Them en Resurgam. Alfred zelf omschrijft Schoonhoven als de beste brassband van Nederland. Volgens zijn docent Alex Schillings was het een bewuste keuze om met een ander orkest naast de FKNR te werken, omdat het Alfreds veelzijdigheid benadrukt. Opvallend was dat de bariton-euphonium-sectie van Schoonhoven die avond volledig uit vrouwen bestond. Dat is best een unicum in de brassbandwereld en dus zeker het vermelden waard.

Kroon op de studie

De avond vormde de kroon op twee jaar hard werken. Docent en mentor Alex Schillings prijst Alfred om zijn uitzonderlijke combinatie van ervaring en leerhouding. ‘Alfred is op z’n minst uniek tussen onze leerlingen. De meeste studenten zijn jonger, terwijl hij al chef-dirigent is van een professioneel orkest. Dat maakt zijn deelname extra bijzonder.’ Volgens Alex gedraagt Alfred zich tijdens de lessen als iedere andere student: ‘Hij manifesteert zich niet als de chef-dirigent, maar als een toegewijde leerling. Hij stelt scherpe vragen en kijkt goed naar zijn medestudenten. Dat zorgt voor een

bijzondere dynamiek in de groep.’ Alex vervolgt: ‘Wat ik vooral waardeer, is zijn openheid en leergierigheid. Telkens als ik aankondigde dat er kritiek kwam, zei hij: “Ik kom hier om te studeren en wil zo veel mogelijk absorberen.” Dat is kenmerkend voor hem.’

Vol vertrouwen vooruit

Voor Alfred draait het om het muzikale verhaal achter de muziek en de vertaling daarvan in zijn dirigeren. Met ‘zijn’ FKNR kijkt hij vooruit: niet als eindpunt, maar als een moment om samen verder te bouwen aan wat ze al bereikt hebben.■

Door: kpl Lisa Korevaar / Foto: kpl1 Ideke van Hoof

// EEN DAG UIT HET LEVEN VAN

Kleine bezetting, groot effect:
het koperkwintet van de FKNR

Korporaal Marinka Kluiver is hoornist bij de Fanfare ‘Korps Nationale Reserve’ en maakt deel uit van het koperkwintet, een compacte ensemblevorm waarmee de FKNR regelmatig optreedt bij officiële gelegenheden, denk aan burgerbeëdigingen, herdenkingen, certificaatuitreikingen of ceremoniële onthullingen. Met slechts vijf musici – twee trompetten, een hoorn, een trombone en een bastuba – levert het kwintet muzikale bijdragen op allerlei bijzondere momenten.

Marinka werd door collega's bij de FKNR geïntroduceerd. “Ik speelde destijds in het kwintet Vieve Brass. Een aantal leden van dat kwintet werkte al bij de FKNR en zeiden: is dit niet iets voor jou? Zo ben ik hier terechtgekomen. Ik kende al meer mensen binnen de FKNR, het muziekwereldje is klein.”

Wat haar aanspreekt in het spelen binnen het kwintet is de muzikale betrokkenheid van ieder lid. “Als individu ben je belangrijk, want je doet het maar met z'n vijven. Dat maakt het soms lastig, maar vooral interessant. Als één iemand spanning heeft, voel je dat direct in het hele ensemble.” Omdat het kwintet in wisselende samenstellingen speelt, is het zaak snel op elkaar ingespeeld te raken. “Zolang iedereen boven de materie staat, lukt dat bijna altijd.”

Een kleine bezetting met grote impact

Het spelen in het kwintet vraagt om een andere manier van musiceren dan in het orkest. “Alles wat je doet, telt. Het is niet zozeer solistisch, maar het is altijd belangrijk. Als jij niet speelt, mist er een stem. Je moet weten wat je functie is in het geheel – wanneer je leidt en wanneer je ondersteunt. Het draait om de klank van het geheel.”

Dat het repertoire sterk afhankelijk is van de gelegenheid, maakt het werk afwisselend. “Bij herdenkingen spelen we vaak koraalmuziek en gevoelige stukken. Bij beëdigingen of certificaatuitreikingen zijn het juist marsen en wat lichtere werken. Soms spelen we een mooi intermezzo tijdens een ceremonie. En natuurlijk klinkt altijd het Wilhelmus.” Bij sommige gelegenheden wordt het kwintet versterkt door een tamboer, bijvoorbeeld als er een ereroffel nodig is. “Dat geeft een extra ceremoniële lading en past goed bij officiële momenten.”

‘HET IS NIET ZOZEER SOLISTISCH, MAAR WEL ALTIJD BELANGRIJK’

De leden van het kwintet zoeken de muziek zelf uit en beheren ook het repertoire. “We hebben een gedeelde Google Drive waarin alles netjes is gecategoriseerd. Iedereen mag suggesties aandragen. Soms voegen we iets toe, soms halen we iets eruit. Veel stukken zijn gearrangeerd door collega's uit het orkest of door kapitein dirigent Alfred Willering. Dat maakt het persoonlijk en geeft veel vrijheid.”

Vorbereiden en optreden

De voorbereiding op een optreden gebeurt grotendeels zelfstandig. “Van ons wordt verwacht dat we thuis de muziek goed doornemen. Af en toe repeteren we met de groep, maar vanwege de wisselende bezettingen lukt dat niet altijd. Op locatie spelen we voorafgaand aan de dienst vaak nog wat stukken door. Dat is meestal genoeg.”

Een typische dag in het kwintet ziet er bijvoorbeeld zo uit: “Elke maand spelen we bij de burgerbeëdiging van COMMIT in Utrecht, op de Kromhoutkazerne. We moeten om half twee aanwezig zijn, dus ik vertrek rond kwart voor twaalf, zodat ik ruim op tijd op de kazerne ben. Daar drinken we samen koffie en spelen we wat in. Om twee uur gaan de te

beëdigde burgers vooroefenen. Rond half drie begint de dienst. Tijdens de inloop spelen wij, halverwege verzorgen we een intermezzo en we sluiten af met het Wilhelmus en een mars als de aanwezigen de zaal verlaten. Om half vier zit het erop.”

Een jaarlijks hoogtepunt is de herdenking in het Franse Orry-la-Ville. “We vertrekken een dag van tevoren met busjes en overnachten daar. De ceremonie is indrukwekkend, grotendeels in het Frans. Nabestaanden spreken, dat zorgt altijd voor kippenvelmomenten. Het is daarnaast ook een gezellige trip – je doet alles samen.”

Minimale middelen, maximaal voorbereid

Qua spullen hoeft Marinka niet veel mee te nemen. “Mijn hoorn en iPad zijn genoeg. Eén lid van het kwintet is telkens verantwoordelijk voor het meenemen van de lessenaars. We dragen bij vrijwel alle gelegenheden ons dagelijks tenue en ik ga in tenue de deur uit. Licht reizen dus.” Toch blijft ze alert. “Je hebt maar weinig bij je en dat voelt soms alsof je iets vergeet. Als ik dus weleens meer spullen nodig heb, check ik alles extra.”

Van muzikale omlijsting naar muzikaal moment

Hoewel het kwintet vaak ‘op de achtergrond’ speelt, voelt Marinka zich regelmatig gezien en gehoord. “Als we een mooi intermezzo mogen spelen en daar applaus voor krijgen, is dat bijzonder. En als mensen na een herdenking zeggen dat het hen raakte – dat zijn de momenten waarop je weet waarom je dit doet.”

Haar muzikale droom voor het kwintet? “Ik zou het heel mooi vinden om met het kwintet een eigen concert te geven. We zijn nu vooral te horen tijdens ceremonies, maar we kunnen nog veel meer laten horen. Als daar eens een podium voor komt...”

Het kwintet is intussen bijna wekelijks actief en vormt een vaste waarde binnen het werk van de FKNR. “We zijn een klein ensemble, maar we vervullen een grote rol bij belangrijke momenten. Dat maakt het bijzonder werk om te doen.” ■

// LEREN, INSPIREREN EN EEN INDRUKWEKKENDE PREMIÈRE

Masterclasses met studenten

In mei werkte de FKNR mee aan drie masterclasses voor directiestudenten van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en het ArtEZ Conservatorium. Op vrijdag 9 en 16 mei vonden de sessies plaats in Amersfoort, onder leiding van Alex Schillings. Op woensdag 21 mei was Obbicht het decor voor een directiemasterclass onder leiding van Ivan Meylemans, afgesloten met een sfeervol concert in de Sint Willibrorduskerk. Deze dag was onderdeel van de dirigentenweek Entornos.

Tijdens dit concert voerde de FKNR onder andere het werk Song of Prudence uit, een nieuwe compositie van Rob Goorhuis, speciaal geschreven voor de FKNR, uitgevoerd met zangeres Fenna Ograjensek. Het was een indrukwekkende première, waarbij de componist zelf in de zaal aanwezig was. Het stuk raakte het publiek zichtbaar en maakte diepe indruk.

Constante focus

Dirigent Alex Schillings kijkt met grote waardering terug op de samenwerking: "De attitude binnen de FKNR mag je met recht bijzonder noemen. Er is een constante focus op het verbeteren van het eindresultaat, in combinatie met empathie voor studenten. De musici verplaatsen zich in de beperkte ervaring van jonge dirigenten en zeggen eigenlijk: 'kom maar op, we helpen je wel'. Dat is zeldzaam en waardevol."

De FKNR kijkt terug op drie intensieve en leerzame dagen. We danken alle studenten, docenten en musici voor hun inzet en betrokkenheid.

Ervaringen van studenten

Dit is het derde jaar op rij dat de FKNR meewerkt aan dit soort masterclasses. Het biedt studenten de kans om in korte tijd intensief te werken met een professioneel orkest. Dat leverde waardevolle inzichten én bijzondere muzikale momenten op. Twee studenten delen hun ervaringen.

Roy Deuss

Bachelor directie afgerond - Koninklijk Conservatorium in Den Haag
Gedirigeerd werk: Aurora – Erik Swiggers

Roy stond voor een uitdaging met het energieke werk Aurora. Hij koos ervoor om zijn repetitietijd slim in te zetten. "Aurora is een prachtig werk met een paar lastige maatsoortwisselingen, maar de echte uitdaging zat voor mij in het overbrengen van mijn interpretatie in beperkte tijd. De repetities waren kort, dus je moet keuzes maken: wat repeteer je wél, en wat juist niet? Dat was voor mij een goede leerschool."

Tijdens de masterclass ontdekte Roy hoe belangrijk het is om het orkest niet te strak te willen sturen. "Mijn grootste leerpunt was om het orkest waar mogelijk los te laten. Soms moet je juist ruimte geven. Ik richt me nu meer op muzikale lijnen en mijn eigen interpretatie, inclusief hoe ik dat vertaal naar de partituur. De FKNR helpt daarbij enorm: de sfeer is professioneel én warm. Het orkest denkt actief met je mee en stelt je op je gemak. Daardoor kun je echt bezig zijn met leren en groeien als dirigent."

Roy werkte al eerder met de FKNR, maar elke keer voelt als een nieuwe ervaring. "Ik heb vaker met de FKNR mogen werken, maar elke keer is weer anders. Vorig jaar mocht ik Derivations dirigeren, een werk dat al lang op mijn bucketlist stond. Dit jaar was Aurora op een andere manier heel bijzonder. Ik ben dankbaar dat ik dit met de FKNR mocht uitvoeren en ben benieuwd wat er een volgende keer op de lessenaar ligt."

Wessel Kruisselbrink

Volgt de pre-master HaFaBra-directie - Koninklijk Conservatorium Den Haag
Gedirigeerd werk: Suite from Maria de Buenos Aires – Piazzolla (arr. Verhelst)

Wessel kende het stuk al, maar dit was toch een hernieuwde kennismaking. "Ik kende het stuk al van mijn toelatingsexamen, maar toen werkte ik met een harmonieorkest. Nu stond ik voor een fanfare en dat vraagt echt om een andere benadering. Bovendien zit de muziek van Piazzolla vol met stilistische details; je móet de sfeer van de tango nuevo begrijpen om het werk recht te doen."

Ook de locatie bracht extra aandachtspunten met zich mee. "Het was een uitdaging om de lyrische elementen en de karakters goed naar voren te brengen, zeker in een kerk met zo'n rijke akoestiek. Daarnaast was het balanceren van de verschillende orkestlagen belangrijk om het geheel transparant en levendig te houden."

De professionele houding van het orkest vroeg om een duidelijke koers. "Wat ik vooral heb geleerd, is dat je als dirigent bij een orkest als de FKNR een duidelijke visie moet hebben. Deze musici kennen hun partij, lossen intonatieproblemen vaak zelf al op en luisteren goed naar elkaar. Dat vraagt van mij helderheid: weten wat je wil horen en dat snel en concreet kunnen overbrengen. Die directheid neem ik ook mee naar mijn werk met amateurorkesten."

Wessel voelde zich snel thuis bij de FKNR. "De FKNR voelde vanaf de eerste repetitie als een warm bad. Natuurlijk was ik in het begin wat nerveus voor mijn eerste keer werken met een beroepsorkest, maar de ontspannen, betrokken houding van de musici stelde me al snel op mijn gemak. Ze straalden echt uit: we doen dit samen. Dat vertrouwen gaf mij rust én ruimte om muzikaal te groeien."

// MET DE VEERBOOT NAAR VILNIUS

Achter de schermen van de FKNR met adjudant Gerco de Zeeuw

Terwijl het combo van de FKNR hun koffers nog aan het inpakken was voor een muzikale missie naar Litouwen, was adjudant Gerco de Zeeuw al weken in de weer met draaiboeken, schema's, koffers en kabels. Voor hem begon het avontuur al ver voordat het vliegtuig van het combo opsteeg. Samen met tamboer soldaat 2 Daan Vink reed hij met een volgeladen busje naar Vilnius, over land en zee, om daar het muzikale gezelschap op te vangen en alles tot in de puntjes te regelen.

Een aanvraag, een draaiboek en een volle bus

"Ergens in het najaar van 2024 kwam de aanvraag binnen via het impresariaat," vertelt Gerco. "Dan wordt er gekeken wie van het combo beschikbaar is. Als dat rond is, begint voor mij het regelwerk." Dat regelwerk begint onder andere met contact leggen met de defensieattaché (DEFAT) ter plaatse, in dit geval in Vilnius. "Hij is een collega, dus dat contact verloopt heel soepel. Hij zorgt dat alles geregeld is op locatie, maar ik moet hem daarvoor natuurlijk wel de juiste informatie geven: waar spelen we, wat is er nodig, hoe ziet het draaiboek eruit?"

Daarnaast moet de hele reis ook aangemeld worden bij het Situatiecentrum (SITCEN). "Sommige landen mag je niet zomaar doorreizen," legt Gerco uit. "Voor Litouwen hadden we toestemming nodig. Via SITCEN werd dat allemaal netjes geregeld." Ook de logistiek vroeg om aandacht. Het combo zelf reist per vliegtuig, maar de spullen, van instrumenten tot verlengsnoeren en microfoons, gaan met het busje. "Gelukkig hebben we een kleine transportbus tot onze beschikking. Alles past erin. Van geluidsinstallatie tot een stukje service: extra microfoons voor toespraken, dat soort dingen."

Gerco vertrok samen met tamboer Daan op Koningsdag richting Duitsland, waar in Kiehl de veerboot naar Litouwen wachtte. "We kozen bewust voor de boot, omdat de route via Polen lastige grenscontroles kent," vertelt hij. "De ferry vertrekt 's nachts om twaalf uur. Dan word je de volgende ochtend rond half negen wakker gemaakt voor het ontbijt en zit je de hele dag op zee. Gelukkig was het mooi weer. We hebben wat op het dek gezeten, maar verder zie je alleen maar water." 's Avonds om 22.00 uur meerde de ferry aan, waarna nog een rit van vier uur volgde richting Vilnius.

Verkennen en voorbereiden

Eenmaal aangekomen in Vilnius had Gerco nog even de tijd om de locatie te verkennen voordat het combo arriveerde. "De DEFAT en ik zijn samen koffie gaan drinken. We maakten kennis en liepen alles door: waar kon het busje staan, hoe verloopt de logistiek op locatie, hoe ziet het terrein eruit?" Gerco maakte foto's en stuurde die alvast door naar comboleider Geo, zodat ook hij zich goed kon voorbereiden. Daarna was het wachten op het combo, dat later die dag zou landen. "Het vliegveld ligt dichtbij, dus ik kon ze vanaf het hotelbalkon zien aankomen; ik zag ze letterlijk aan komen vliegen. Ze werden opgehaald door de DEFAT en daarna zijn we op zijn aanraden gaan eten in het centrum van Vilnius."

Het optreden vond plaats op de residentie van de Nederlandse ambassadeur. De samenwerking met de ambassade verliep soepel, vertelt Gerco: "Daan hielp tijdens het optreden met praktische zaken, zoals kabels wegwerken of het afstellen van een microfoon voor de assistente van de ambassadeur. Ikzelf liep vooral rond, sprak met mensen, netwerken, dat hoort er ook bij."

Opvallend was de Hollandse maaltijd: "Erwtensoepp, bereid door de Duitse krijgsmacht," lacht Gerco. "Typisch Hollands, maar dan net even anders."

Het optreden zelf was memorabel. "Het combo speelde het Litouwse volkslied, samen met een traditioneel koor. Dat koor zong ook mee met het Wilhelmus. En natuurlijk speelde het combo de NAVO-hymne. Er was aanvankelijk

wat zorg om het volume van het combo, maar uiteindelijk hebben ze tot het eind doorgespeeld, als 'muzikaal behangetje'. De ambassadeur heeft ervan genoten."

Naast het optreden was er ook tijd om Vilnius zelf te verkennen. "We wilden graag naar het KGB-museum, maar dat was helaas gesloten. Wat me opviel: je verwacht van een voormalig Sovjet-land iets verwaarloosd, maar dat is totaal niet het geval. Het is schoon, mooi en de mensen zijn erg vriendelijk."

De rol van de adjudant

Voor Gerco was het ook bijzonder om als niet-spelend lid zo'n prominente rol te hebben: "Mijn taak is dat het combo ongestoord zijn ding kan doen. Ze hoeven zich alleen maar op de muziek te richten. Ik regel de rest. In dit geval was alles overzichtelijk: hotel en locatie lagen op loopafstand van elkaar."

Wordt die rol voldoende gezien binnen het korps? "Zeker," zegt Gerco. "Op de dag van vertrek kreeg ik van Geo een kaartje en een sleutelhanger als bedankje. Het is een klein gebaar, maar het betekent veel. Als begeleider ben je er om te ontzorgen. Dat wordt gelukkig gewaardeerd."

Een muziektrip naar Vilnius, met veerboten, verkeersroutes, ambassadeurs en erwtensoep: het klinkt als een avontuur en dat was het ook. Dankzij de inzet van mensen als Gerco kon het combo zich volledig richten op waar het goed in is: muziek maken. En daar draait het uiteindelijk allemaal om. ■

// JONGE HOND

Jinte Bos

Mijn naam is Jinte Bos, ik ben 21 jaar oud en geboren en getogen in het Friese dorp Sintjohannesga. Muziek is mij met de paplepel ingegoten, het stroomt als het ware door onze familie. Van jongs af aan was muziek voor mij geen keuze, maar een vanzelfsprekendheid. Op achtjarige leeftijd begon ik bugel te spelen en al snel sloot ik me aan bij de plaatselijke fanfare 'Excelsior Ouwsterhaule'. Daar ontdekte ik hoeveel plezier het maken van muziek in groepsverband mij gaf.

Hoewel ik altijd wist dat ik 'iets met muziek' wilde doen, had ik nog niet direct een duidelijk beeld van wat dat precies moest zijn. Na het behalen van mijn mavo-diploma besloot ik de mbo-opleiding 'Onderwijsassistent-Muziek' te volgen. In deze drie jaar heb ik met veel enthousiasme les gegeven aan basisschoolkinderen. Toch merkte ik dat mijn hart niet alleen bij het lesgeven lag. Ik wilde me verder ontwikkelen als muzikant.

Tijdens deze periode ben ik overgestapt van bugel naar trompet. Dat ging niet vanzelf; het was in het begin best een uitdaging. Gelukkig kreeg ik daarbij veel steun van Silva Soepboer, dirigent van mijn fanfare. Zij heeft me niet alleen geholpen mijn spel te verbeteren, maar ook gemotiveerd om stappen richting het conservatorium te zetten.

Inmiddels studeer ik Klassiek Trompet aan het ArtEZ Conservatorium in Zwolle, waar ik les krijg van Tonnie Kievits. Hier voel ik me helemaal op mijn plek. Ik krijg de kans om me muzikaal te verdiepen en te ontwikkelen. Het voelt alsof alles wat ik eerder heb gedaan nu samenkomt.

Via Silva kwam ik in aanraking met de FKNR, toen er een vacature voor bugel beschikbaar kwam. Na wat onderzoek wist ik: dit wil ik! Ik solliciteerde en ben ontzettend blij dat ik nu deel uit mag maken van dit orkest. De muzikale kwaliteit ligt hoog, wat me uitdaagt om het beste uit mezelf te halen, en tegelijkertijd heerst er een fijne, collegiale sfeer. Ik kijk er enorm naar uit om met dit orkest bijzondere evenementen mee te maken, van Prinsjesdag tot Veteranendag, van concerten tot herdenkingen.

Muziek is voor mij meer dan een passie; het is een manier van leven. En ik ben dankbaar dat ik die mag delen met anderen, op het podium én daarbuiten.

// VAN REVEILLE TOT VIA GLADIOLA

Vier muzikanten van de FKNR liepen dit jaar de Nijmeegse Vierdaagse mee als onderdeel van het militair muzikantendetachement. Samen met collega's van andere defensie-orkesten legden de soldaten David van Keulen, Naomi Perquin en Renée Compen en korporaal Sven Smeets vier dagen lang 40 kilometer per dag af. Naomi Perquin doet verslag van deze bijzondere ervaring.

De week begint op maandag waar wij op kamp Heumensoord aankwamen. Ons detachement bestond dit jaar uit dertien muzikanten van Orkest Koninklijke Luchtmacht, Regimentsfanfare 'Garde, Grenadiers en Jagers', Orkest Koninklijke Marechaussee en de FKNR. We kenden elkaar al van de gezamenlijke trainingen en omdat veel mensen uit ons detachement de Vierdaagse vorig jaar ook al een keer hadden gelopen. Nadat ze ons de tent hadden toegewezen, gingen de meesten van ons in de rij staan bij het preventief afplakken van de voeten of snel een klapmok, bidon of t-shirt kopen. Hierna moesten we proberen op tijd te slapen, omdat de wekker deze week steeds om drie uur of half vier af zou gaan.

Dag 1: Blauwe dinsdag

Deze dag loop je ongeveer 45 kilometer met een mooi stukje over de Waalbrug en langs de Waal. We startten deze ochtend met ruim zesduizend militairen waarvan er ongeveer 2.400 uit Nederland. Elke dag zijn er drie rustpunten waar onze verzorgster klaarstaat met eten, drinken, medicijnen en ons weer aanmoedigt om verder te gaan. Aan het eind van de route komen wij nog door het dorpje Bemmelen. Toevallig woont onze commandant majoor Theo van Deelen hier en staat hij ons aan te moedigen!

Dag 2: Roze woensdag

Deze dag staat in het teken van de LHBTIQ+. Overal om je heen lopen mensen in het roze en ook de straten van Nijmegen, Wijchen en Beuningen zijn in regenboogkleuren versierd. Ondanks al deze kleuren wordt deze dag vaak mentaal de zwaarste dag genoemd, omdat je nog niet op de helft bent en wel de eerste blaren en vermoeidheid begint te voelen. Je vraagt je af of het echt wel zo'n goed idee was geweest om je zo enthousiast aan te melden voor dit evenement. Gelukkig staan er echt ontzettend veel mensen langs de kant en is er overal muziek. Deze dag is een groot feest met heel veel 'Baila Baila', 'Engelbewaarder', 'Jij krijgt die lach niet van mijn gezicht', etc.

'ROZE WOENSDAG IS MENTAAL DE ZWAARSTE DAG'

Dag 3: Groene donderdag

Deze dag is fysiek de zwaarste dag. Je loopt eerst kilometers door weilanden en langs het Maas-Waalkanaal. Tegen de helft van de route komen daar de zeven heuvels in zicht bij Groesbeek. Gelukkig gingen wij als een speer over de heuvels heen, geholpen door de duizenden toeschouwers voor hun campers en langs de dorpjes. Na die heuvels is het nog wel even afzien tot aan kamp Heumensoord. Gelukkig weet je dat er nu nog maar één dag komt! Als je het tot hier hebt gered, dan lukt die laatste dag ook nog wel.

'IN CUIJK IS HET AL ZO GEZELLIG DAT JE DE PIJN IN JE VOETEN EVEN VERGEET'

Dag 4: Oranje vrijdag over de Via Gladiola!

Omdat het de tweede keer is dat ik deze route loop, kan ik makkelijk aftellen waar we allemaal nog langs moeten lopen. We beginnen rustig in de stad, dan het weiland met de eerste pauze, na de pauze komt er een lang stuk waar alleen militairen lopen en we de moed erin moeten houden door veel te zingen. Daarna komen de andere wandelaars weer in zicht en lopen we langs het water, over de brug, door het dorpje, weer langs het water en dan komt eindelijk Cuijk in de buurt! Collega korporaal Richard van Geffen staat ons daar samen met Roefke, onze verzorgster, op te wachten om ons nog aan te moedigen voor het laatste stukje. In Cuijk is het al zo gezellig dat je de pijn in je voeten even vergeet. Vervolgens steken we de Maas over via het ponton van de genie. En dan nog een hele lange lange weg te gaan tot we aankomen bij de finish op het militaire terrein Charlemagne! Hier worden de medailles uitgereikt en hebben we even de tijd om bij te komen. Het is nog niet helemaal klaar, want hierna wil iedereen natuurlijk nog de vijf kilometer over de Via Gladiola lopen! Hier is een groot feest met orkesten, dj's en duizenden mensen die je toejuichen. Die laatste kilometers wordt je eigenlijk gedragen door het publiek en dan komt de echte finish. Met daarachter gelukkig bussen die je het stukje naar Heumensoord terugbrengen. ■

// TAPTOE AHoy

Het moment waarop alles moet kloppen

Toen hij acht jaar oud was, zat Marvin Schaap op de tribune van de Nationale Militaire Taptoe in Ahoy. Nu, ruim twintig jaar later, staat hij zelf voor de tweede keer op het square als tambour-maître van Fanfare 'Korps Nationale Reserve'. Dirigent Alfred Willering leidt het orkest muzikaal. In dit duo-interview vertellen ze over hun voorbereiding, hun samenwerking en wat het publiek kan verwachten van de FKNR-show in Ahoy.

Wat betekent het voor jullie om mee te doen aan de Nationale Militaire Taptoe?

Marvin: "Als jongen van acht speelde ik bij de Jeugd Rijnmondband uit Schiedam. We mochten toen meedoen aan het voorprogramma van de taptoe. Daarna zaten we op de tribune en ik weet nog dat ik dacht: dit wil ik later ook. Dat ik er nu zelf sta, maakt het extra bijzonder."

Alfred: "Voor mij is het belangrijkste dat we als orkest laten zien wat we in huis hebben, muzikaal én visueel. De Taptoe is een moment waarop alles moet kloppen. Ik heb veel vertrouwen in het orkest, dus het komt goed, maar het moet wél gebeuren."

Hoe bereiden jullie je voor op zo'n groots evenement?

Marvin: "Wij komen alleen op zaterdagen bij elkaar, en veel van die dagen zijn al gevuld met ceremonies of concerten. Daarom begint het plannen

vroeg. Al tijdens de vorige taptoe ontstonden voor mij de eerste ideeën. Daarna volgt de uitwerking van muziek, thema en visuals. Ik schrijf de show uit in het programma Pyware en stem alles af met de Staf Militaire Muziek en de taptoe-organisatie."

Alfred: "De muzikale voorbereiding met het orkest is al gedaan, want we hebben de stukken ook al tijdens concerten gespeeld. Voor de taptoe zelf bereid ik me voor zoals op elk groot concert. Als we klaar staan in Ahoy, moet je me niet aan m'n kop zeuren, want dan ben ik super gefocust. We moeten met z'n allen scherp zijn om iedere show te pieken."

Wat voor show kunnen we verwachten in Ahoy?

Marvin: "Een typische FKNR-show: krachtige muziek en strakke exercitie. Tussen de twee delen zit een tamboersolo, geschreven door twee van onze eigen tamboers, korporaals

Sietse en Sven. Verder zitten er wat verrassingen in de muziek, maar daar zeggen we nog niks over natuurlijk."

Alfred: "De muziek is gearrangeerd door Dennis Hazenoot. Het repertoire van Two Steps From Hell is heel passend: filmisch, militair en krachtig. In deze muziek zit alles wat een Taptoe moet hebben."

Is er ook muzikaal iets veranderd ten opzichte van vorige editie?

Alfred: "De balans is aangepast naar wat we in Ahoy willen horen. Bij sommige stukken spelen de tamboers niet of juist alleen op de hoeken, zodat de klank beter doorkomt. Tijdens de repetities horen we pas echt wat werkt en dan kunnen we nog bijschaven."

Hoe verloopt de samenwerking tussen jullie als tambour-maître en dirigent?

Alfred: "Marvin is verantwoordelijk voor de choreografie, ik voor het muzikale gedeelte. Die samenwerking loopt goed. Soms zeg ik wel: 'Laat ze het nu gewoon even helemaal spelen', terwijl Marvin juist op de details zit."

Marvin: "Dat klopt. We houden elkaar scherp. Het is fijn werken zo: we spreken allebei dezelfde taal, maar kijken vanuit een andere hoek naar de show."

Hebben jullie ieder een moment waar jullie het meest naar uitkijken tijdens de taptoe?

Marvin: "Gek genoeg: de dagen erna. Tijdens de show zelf zie ik weinig, want ik sta met mijn rug naar het orkest. Pas als ik de filmpjes terugzie, zie ik hoe het is geworden. Maar het mooiste moment blijft toch het begin. Als de

floormanager een duim opsteekt en ik mag starten: Voorwaarts mars!"

Alfred: "Tijdens de show, als alles samenvalt: muziek, exercitie en energie. Als dat lukt, krijg je kippenvel, ook als je zelf midden in de actie zit."

Tot slot: waarom moeten mensen echt komen kijken in Ahoy?

Marvin: "Het is een unieke beleving. Live blaasmuziek, militaire voertuigen als onderdeel van de show, exercitie en ceremonieel: dat zie je nergens anders zo samensmelten als hier. Voor jong en oud valt er iets te beleven."

De Nationale Militaire Taptoe vindt plaats van vrijdag 12 t/m zondag 14 september in Rotterdam Ahoy. De FKNR is onderdeel van het hoofdprogramma. Tickets zijn verkrijgbaar via nationaletaptoe.nl. ■

// PRIKBORD

Oranjeconcert Apeldoorn

Zaterdag 12 juli

In een zonovergoten Oranjepark in Apeldoorn gaven we op zaterdagmiddag 12 juli een concert met een afwisselend muzikaal programma. De zon was ook gelijk de bemoeilijkende factor, aangezien sommige iPads er tijdelijk mee ophielden vanwege de warmte. Gelukkig werden er creatieve oplossingen gevonden door de muzikanten en konden we een mooi concert neerzetten. Bovendien mochten we op deze middag tien nieuwe Vrienden verwelkomen!

Het concert werd georganiseerd door Erfgoedplatform Apeldoorn en de Stichting Koninklijke Concerten. Dank aan beide partijen voor de uitnodiging en de goede organisatie. We kijken terug op een mooie middag!

Veteranendag

Traditiegetrouw was de FKNR ook dit jaar aanwezig bij de Nederlandse Veteranendag. Vanwege de nasleep van de NAVO-top vond er geen defilé plaats, maar we leverden toch met trots onze bijdrage aan deze bijzondere dag. Bij de ingang van het Malieveld brachten we een feestelijk programma, vol met bekende militaire marsmuziek en regimentsmarsen. Het is en blijft bijzonder om op deze manier eer te bewijzen aan onze veteranen en bij te dragen aan een dag die volledig in het teken staat van erkenning en waardering. Een muzikale traditie waar we als FKNR trots op zijn.

Normandië

Van 4 tot en met 6 juni was een afvaardiging van de FKNR traditiegetrouw aanwezig in Normandië voor de muzikale ondersteuning bij de koorduitreiking van de Prinses Irene Brigade. Nieuwe militairen kregen op het strand van Arromanches-Les-Bains hun koord. Op 6 juni was de Nederlandse herdenking in Arromanches-Les-Bains. Hier werd in het bijzijn van Nederlandse en Franse prominenten stilgestaan bij de offers die daar op D-Day zijn gebracht.

Seizoenafsluiting en Vriendendag

Met zo'n 150 gasten was het een drukke van jewelste zaterdag 19 juli op de Bernhardkazerne in Amersfoort. We sloten het seizoen traditiegetrouw af met vrienden en familie van het orkest en de Vrienden van de Stichting Vrienden van de FKNR. Een erg gezellige dag met concerten van het orkest, het saxofoonensemble en de tamboers. Daarnaast konden de gasten een kijkje nemen bij een static show van 10 IBB KNR. Het officiële gedeelte werd afgesloten met een bijzonder appèl waar eerst de Vrienden die al 10, 20 of zelfs 30 jaar Vriend zijn in het zonnetje werden gezet. Vervolgens kregen twee muzikanten een medaille voor twaalf jaar trouwe dienst: sergeant-majoor Niels Hendriks en korporaal Davied van de Kamp en er werden twee collega's bevorderd: de soldaten Mathilde Pereboom en Suzanne Boer. We sloten de dag af met een hapje en een drankje onder het genot van muziek van het combo van de FKNR. Een muzikale, zonnige dag!

// VRIEND AAN HET WOORD

Michel Glintmeijer

Achter elke Vriend van de Stichting Vrienden van de FKNR schuilt een verhaal. In deze rubriek laten we onze Vrienden aan het woord: waarom steunen ze de FKNR en wat betekent (militaire) muziek voor hen?

Michel Glintmeijer was zestien jaar lang trombonist bij de FKNR (1997–2013) én veertien jaar penningmeester van de Stichting Vrienden van de FKNR. “We begonnen in 2000 met nul euro op de rekening, maar uiteindelijk konden we zelfs cd-opnames financieren. Dat was heel bijzonder.” Michel vond dat oud-muzikanten van de FKNR zich verbonden moesten kunnen blijven voelen. “Ik zei: we moeten die mensen Vriend maken als ze het orkest verlaten. Dus ben ik dat zelf ook geworden toen ik afzwaide.”

Als muzikant bij de FKNR maakte Michel bijzondere momenten mee. “In 2012 viel ik in als tambour-maître. De aanleiding was minder leuk, vanwege gezondheidsproblemen van de vaste tambour-maître. Toch was het een geweldige ervaring om ook bij de Nationale Militaire Taptoe van 2012 voor het orkest te mogen lopen.” Ook de herdenkingsdiensten met het koperensemble maakten indruk. “Dat is heel dankbaar werk, want je staat veel dichterbij de mensen dan wanneer je met het hele orkest bent.”

“We begonnen in 2000 met nul euro op de rekening, maar uiteindelijk konden we zelfs cd-opnames financieren”

Na zijn tijd bij de FKNR was Michel even weg uit de militaire muziek, maar sinds november is hij commandant van defensieorkest Regimentsfanfare ‘Garde Grenadiers en Jagers’ (RFGGJ). Hij tipt de FKNR regelmatig bij aanvragen die de RFGGJ niet kan oppakken. “De FKNR is echt gegroeid. Vroeger moesten we knokken voor ons plekje, nu wordt de FKNR gelukkig gezien als volwaardig onderdeel van de militaire muziek.”

Militaire muziek betekent voor Michel het levend houden van tradities. “Een orkest is het visitekaartje van Defensie. De muzikant en de infanterist zijn totaal verschillende mensen, maar horen wel bij dezelfde organisatie. Ik zei vroeger wel eens idealistisch: stel je voor dat alle militairen mijn wapen hadden – de trombone – dan zag de wereld er anders uit.”

Michel speelt nog altijd trombone in een bigband en af en toe in een symfonieorkest. “Van jazzstandards, tot klassiek: het zit vol met dezelfde bouwstenen. Misschien dat ik daarom zo’n brede muzieksmaak heb.”

Door: sgt Aniek van de Berkt

// MUTATIES

// NIEUW

sld2 //	Tijn Melkert (euphonium)	-	30 maart 2025
sld2 //	Suzanne Boer (saxofoon)	-	31 mei 2025
sld2 //	Mathilde Pereboom (hoorn)	-	17 juni 2025

// BEVORDERD

sld1 - kpl //	Daniëlle Ploumen (hoorn)	-	19 mei 2025
sld1 - kpl //	Geerhard Abma (klein koper)	-	19 mei 2025
sld1 - kpl //	Sietse Hulst (tamboer)	-	19 mei 2025
kpl - kpl1 //	Sven Buuron (tamboer)	-	1 april 2025

Stichting Vrienden
**FANFARE 'KORPS
NATIONALE RESERVE'**

facebook.com/fknr.nl

instagram.com/fknr.official

youtube.com/@fanfarekorpsnationalereser62